

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

XX/2004/4 – Zima

Vánoční zamyšlení nad existencí Santa Clause, Dobřichovice očima soch, 1. světová válka a Dobřichovice, aktuality, kultura, sport.

DOB-Invest a.s.

tel: 2 5771 2630, 2 2188 4850

fax: 2 5771 2398, 2 2188 1860

Palackého 541

252 29 Dobřichovice

e-mail: dob-invest@volny.cz

www.dob-invest.cz

pronájem nebytových prostor
připravujeme prodej dalších bytů *...u Dobřichovicích*

DIMAN s.r.o., Dobřichovice

nabízí využití prostor bývalého statku
- KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU -

možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí

Pronájem sálu Dr. Fürsta

pronájem sálu bez přilehlé místnosti - velikost sálu 78 m ²	200,- Kč/hod.
pronájem sálu včetně přilehlé místnosti (sál s jevištěm) 104 m ²	250,- Kč/hod.
pronájem piana	50,- Kč/hod.
pronájem židlí (vybavení sálu jako hlediště)	50,- Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50,- Kč/hod.
provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích	- individuální dohoda

BLIŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 5.května 3, 252 29 Dobřichovice

Ing. Magda Havlíková

tel. 2 5771 1031 (byt), 602 660 960, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

DOBŘICH s.r.o., Dobřichovice

nabízí možnost inzerce
- V DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU -

časopis vychází jako občasník,
obvykle čtvrtletně v březnu, červnu, září a prosinci

Bližší informace:

Dobřich s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice, PhDr. Jiří Matl, Ing. Daniel Havlík
tel: 234 612 322, 2 5771 2050, e-mail: dobrich.kukatko@centrum.cz, daniel.havlik@alkona.cz

REDAKČNÍ RADA ČASOPISU

UVÍTÁ TĚŽ PŘÍSPĚVKY EXTERNÍCH DOPISOVATELŮ

na výše uvedených e-mailových adresách

nebo na adrese J. Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice

VÁNOČNÍ A ZIMNÍ ZASTAVENÍ

SANTA CLAUS EXISTUJE – CITACE Z DENNÍHO TISKU

V prosinci 1897 – před více než 100 lety – si šéfredaktor newyorského deníku Sun Francis P. Church dopisoval s osmiletou Virginíí O'Hanlonovou. Virginie tehdy poslala dopis do redakce:

„Je mi osm let. Někteří z mých přátel říkají, že žádný Santa Claus neexistuje. Táta tvrdí, že Sun vždycky píše pravdu. Řekněte mi tedy, prosím: Chodí Santa Claus?“

Zkušený novinář jí napsal osobní odpověď; text vyšel na titulní straně Sunu:

„Milá Virginie, Tvoji malí přátelé nemají pravdu. Věří pouze tomu, co sami vidí: věří, že nemůže existovat nic, co nemohou postihnout svým malým rozumem. Všechn lidský duch je malý, ať náleží dospělému nebo dítěti. Ve vesmíru se ztrácí jako maličký hmyz. Takový mravenčí rozum nepostačuje, abychom postihli a pochopili celou pravdu.“ A pokračoval: *„Ano, Virginie, Santa Claus existuje. Existuje stejně jistě jako láska, velkorysost a věrnost. Jelikož toto vše existuje, může náš život být krásný a plný jasu. Jak ponurý by byl svět bez Santa Clause! To bychom neměli ani Virginii, ani víru, ani poesii – nic z toho, co činí život snesitelným. Zůstal by jen třepotavý zbytek viditelné krásy. Avšak světlo dětství, které prozaňuje svět by muselo uhasnout. Santa Claus existuje, protože jinak bys nemohla věřit ani svým pohádkám. Jistě, mohla bys požádat tatínka, aby na Štědrý den vyslal lidi, kteří by Santa Clause chytili. Ale žádný z nich by ho nespatriil. Co by to dokázalo? Žádný člověk ho nemůže uvidět jen tak. To ale vůbec nic nedokazuje. Nejdůležitější věci zůstávají mnohdy skryty našim zrakům. Například víly, které tančí v měsíčním svitu na paloučku. A přesto existují. Cokoliv vidíš, nikdy nespatriíš všechno. Můžeš rozlomit kaleidoskop a hledat nejkrásnější barevné útvary. Najdeš pár pestrých střepin nic víc. Proč? Protože skutečný svět je zahalen závojem, který nedokáže protrhnout žádné násilí. Poodhrnout ten závoj může pouze víra a poesie a láska. Pak najednou spatříme všechnu krásu a nádheru za ním. Asi se zeptáš, jestli je to pravda. Ano, Virginie, je a nic na tomto světě není pravdivější a trvalejší. Santa Claus žije a bude žít věčně. Ještě tu bude za desetkrát deset tisíc let, aby potěšil děti, jako jsi Ty, a naplnil radostí každé otevřené srdce.*

Veselé Vánoce, Virginie, Ti přeje Tvůj Francis Church.“

Vážení čtenáři,

podzim nastal, uběhl svou trať a vplynul do zimy, s ní do Adventu. Se vzpomínkou na 170. výročí prvního uvedení písne tak naléhavě se tážící po našem domově a sálající touhou po něm – z mlh k nám probleskla slova Velikánů Velikánovičů i štěky úplatkářů a nade vším laskavě a vědoucne zakroužily s novým státním megagigastratosferico svátkem v zádech Leonidy. Nejvyšší i na Národní zašli, rovněž promluvili, ba zahovořili. Zatímco nejvyšší ze soudruhů při patnáctém vzpomínání Pravidl – a za Účasti i neÚčasti, však stále ramenatěji síru plivl, dozvěděli jsme se z úst nejvyššího z ne-soudruhů, co je částí naší identity a že smíření třeba. A zcela nám unikl zásadní dějinný fakt, že téhož dne, tedy 17. 11., leč r. 1965, na plenární schůzi ÚRO vrcholil konflikt ve vedení odborů v otázce úlohy odborových organizací a závodních rad v souvislosti s ekonomickou reformou; a že spor se vyhroutil mezi předsedou odborů F. Zupkou a předsedy několika odborových svazů s komunistickým vedením. Předseda Zupka rezignoval, neposlušné předsedy postupně oddělení ÚV KSČ odstavilo a do čela odborů byl postaven M. Pastyřík. Tož tak ... To byly věci, což? Chvála Bohu tohle trápí už jen historiky a nostalgiky sui generis. Nekažme si tím tedy Advent, zkusme hledat radost, usebrání a vnitřní potěchu. Může k ní přispět také zimní Kukátko? Nechcete to zkusit? Leží právě před Vámi a sní jistě o tom, že bude otevřeno a čteno. Co v něm najdete? Samozřejmě malé vánoční zamyšlení, jistě jste jej již někde četli, ale je tím méně půvabné? Jistě také něco aktuálních informací či komentářů a názorů k naší současnosti. Tak trochu dojde i na sochy či objekty sochohradné. Rovněž na pokračování vzpomínek na 1. světovou válku narazíte. Stranou nezůstala ani kultura, zvláště unikátní cyklus výstavů betlémů. Také sport najdete, fotbal, tenis, volejbal i orientační běh. Jen o placátkách nic nového a puma na Vsetínsku neodchycena, ač redakce nasadila doslova i vlastní redaktorské krky a co vábidlo i osobní medvědy ...

Přejeme Vám, milí čtenáři, pěkné počtení. A také pokojný Advent a pokojné a požehnané Vánoce. Na shledanou v novém roce a necht' je dobrý!

Vaše redakce

P. S. ve věci distribuce Kukátka:

Možná jste si všimli, že v tiráži zmizela poznámka o distribuci Kukátka s příspěvím obce Dobřichovice. Obecní rada totiž rozhodla, že již na uhrazování poštovního pro distribuci Kukátka do všech domácností nebude přispívat (příspěvek činil cca 1.200 Kč na číslo, tedy necelých 5.000 Kč ročně). Přestože Kukátko je v posledních letech vydáváno soukromou společností, redakční rada jej vždy a od samého počátku chápala a nadále chápat bude jako především na život naší obce zaměřený a veřejně prospěšný časopis (se zaměřením na historii obce, obecní kulturu, společenský život a věci veřejné). A spolufinancování obcí považovala za určité bližší propojení obce s Kukátkem a uznání této jeho role a funkce. Obecní rada má pochopitelně právo na jakékoliv rozhodnutí v dané věci, v tomto případě možná ani nešlo o odmítnutí příspěvku, jako spíš o požadavek na případnou změnu formy (jednotlivé žádosti o granty). Pro redakční radu bylo ale zklamáním to, že jí rozhodnutí rady obce ani nebylo dáno na vědomí a zjistila to až v době, kdy již mělo být uhrazeno poštovné pro distribuci minulého, tj. podzimního čísla.

Na způsobu distribuce se tím nic nemění, i nadále bude Kukátko docházet do všech domácností – nyní na náklady vydavatele.

P. S. ještě jednou: Pokud nám budete chtít napsat či poslat příspěvek, pište, prosíme, na adresy uvedené v tiráži. Ještě jednou připomínáme naši novou e-mailovou adresu:

dobrich.kukatko@centrum.cz. Pokud jde o elektronické verze příspěvků, přijímáme běžné formáty, nejlépe však „.doc“ či „.rtf“, dovolujeme si však požádat, abyste svůj text nijak speciálně neformátovali. Pro tzv. „běžný“ text postačí základní formát, založený na elementárních prvcích typu *kursiva*, **tučné**, odstavec (enter), tabulátor. Vše ostatní (jako různé velikosti písem, speciální odsazení a pod.) nám totiž práci na sestavení čísla poněkud komplikuje. Rovněž nám velice usnadní práci, jsou-li zaslané příspěvky vykorigované a nejsou-li ve sporu s jazykovou normou. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se těšíme.

Redakce

AKTUALITY

MYSLÍTE SI, ŽE SOCHY NEMLUVÍ?

Má první setkání se sochami probíhala většinou tak, že sochy mlčely, dívaly se skrze mě někam do dálky a myslely si své. Časem jsem pochopil, že na nich nemůžete chtít, aby se svěřovaly každému, kdo jde kolem – to by se sochy na veřejných prostranstvích z toho musely zbláznit a ty, které stojí na Karlově mostě, by už dávno naskákaly do Vltavy. Chcete-li, aby promluvily, musíte být s nimi sami, nanejvýš s někým, s kým si rozumíte, a musíte jim dát čas, aby pochopily, že váš zájem není povrchní. Větami typu „Co má tohle veledílo vlastně představit?“ nebo „Tak tohle bych uměl stvořit taky!“ se atmosféra vzájemného porozumění mezi vámi a sochou nevytvorí.

Chcete-li to vyzkoušet, zastavte se někdy u pěti soch, které od letošního září stojí na začátku cesty do Karlíka. Nejlepší je přijít, když je už tma, dopravní ruch v přilehlých ulicích utichl a sochy – také díky intimnímu osvětlení – jsou sdílnější a tomu, komu důvěřují, jsou ochotné vyprávět. Řeknou vám totéž, o čem vyprávěly mně?

Na cestě

Když jste se, vy lidé, narodili, o žádné cestě, která vás čeká, jste nic nevěděli. Později jste sice začali tušit, že po nějaké kráčíte, ale hlavu jste si tím nelámali, protože zpočátku byla veselá, zdála se být lehká a téměř jste se nad ní vznášeli. A těch radostí, lákavých dobrodružství a podivuhodných věcí za každou zátočinou, ta orosená jitra, zpěv ptáků, plující oblaka a ve vlasech stříbrný vítr! Copak to takhle nebude pořád? – říkáte si, když po čase zpozorujete, že už se vám nejde tak lehce, že cesta je klopotnější a ten tlumok na zádech stále těžší a těžší. A začnete tušit, že je to úděl všech, kteří jsou na cestě. Ty mramorové

kvádry, které před sebou vidíte, to jsou břemena, která jste si na své pouti vkládali do tlumoku v bláhové naději, že se jednou hodí. V jednom jsou nesplněná přání a nenaplněná očekávání, v druhém vaše minulé provinění a selhání a ten poslední – to je vaše vlastní tělo, o jehož existenci jste dříve skoro nevěděli, ale nyní je cítíte při každém kroku. Ptáte se, zda máte naději, že vás někdy tato břemena tížit přestanou? Ano, ale až na konci cesty.

Příběh

Možná jsem příběh o lásce, zradě a nenávisti, ale třeba také jen o banální roztržce a bezbolestném rozchodu. Možná jsem příběh o šelmě lapené do želez, která si v zoufalství přehryže tlapu, aby se dostala na svobodu. Možná jsem příběh starého mládence, jenž na dně zásuvky objevil starou fotografii první lásky, která si vzala jiného. Třeba jsem ale i příběh biblického Samsona, který se pomstil za zradu své milenky stržením chrámu, v jehož troskách sám zahynul. Je však také možné, že jsem příběhem vědce nebo umělce, jemuž se podařilo vytesat průrvu do kamenné desky, za níž jsou ukryty světy, které pro nás mohou být výzvou, nadějí, ale i hrozbou. Kdož ví?!

Fragment

Chtěl bych být prostřeným stolem, u něhož by sedávali dobří lidé a děti. Rád si představuji, že stojím uprostřed světnice, kolem mne sedí početná rodina, z pokrmů se kouří, drobotina štěbetá, plameny v krbu kreslí na stěnách podivné obrazce a to všechno přimhouřenýma

očíma pozoruje dobrácké psisko ležící pode mnou. Víím však, že to jsou jenom představy: jsem z mramoru a do takového prostředí se nehodím. A taky bych rád viděl ty nohy, které by mě unesly! A tak doufám, když už nemohu být stolem, že na mne aspoň občas usedne někdo z kolemjdoucích, aby si na chvíli odpočinul, že po mně někdy přeběhne malé děčko a že někdo mou hladkou studenou plochu pohladí teplou dlaní.

Velký divák

Jsem velmi, velmi vysoký, mám hlavu skoro v oblacích a dohlédnu daleko. Rád poslouchám elektrické šumění v drátech nedalekého vedení, ale s ptáky se příliš nekamarádím. Občas mi nějaký usedne na hlavu nebo na rameno a začne cvrlikat o nějakých pítomostech – to by se ještě dalo vydržet – ale obvyčejně mi po jeho návštěvě zůstane bílá skvrna, která se na tmavém kabátě příliš dobře nevyjímá. S oblibou také pozoruji postavičky lidí, které během dne chodí nejprve tam a pak zase zpátky, občas se dvě nebo tři zastaví a o něčem důležitém rokují. Znáím už docela dobře paní Caldovou, která kolem mě se svými vnoučaty prochází několikrát denně, ale – zcela se jim věnující – mě si příliš nevšímá. Občas se také podívám,

i když mě to moc nezajímá, na výchovně vzdělávací proces, který probíhá za okny nedaleké školy, nebo na hřiště u sokolovny, kde probíhá sportovní utkání. Nejraději mám, když je noc a po Karlické ani Pražské ulici už skoro nic nejezdí, psi už také skoro neštěkají, je ticho a mohu rozmlouvat s hvězdami nebo s Měsícem, případně s oblaky, když je zataženo. A vedeme řeči o věcech mezi nebem a zemí, které jsou pro pozemšťany hlubokým tajemstvím, jak už dávno pravil Shakespeare.

Ladan a Lále

Posadte se do jednoho z obou kamenných křesel a poslechněte si mé vyprávění o odhodlání dvou mladých žen vzepřít se osudu, o jejich touze žít normálním životem a také o tragickém konci jejich pokusu. Vyslechněte mé vyprávění o ženách, které se nehodlaly smířit se svým postavením a které za svou snahu zaplatily životem. A než opět vstanete a půjdete dál, zkuste se zamyslet.

Pokoušel jsem se kdysi – podobným způsobem jako se sochami – navázat kontakt i s parkujícími automobily. Všechny pokusy však byly neúspěšné – takové auto vám nanejvýš řekne, kolik jiných aut předjelo, kolik zajíců přejelo a jak si to po dálnici frčelo stopadesátkou. Nemám jim to za zlé – nebyla stvořena kvůli tomu, aby vyprávěla. A tak si myslím, že je dobře, když někde místo aut stojí sochy, které vám něco sdělit mohou.

HgS

* * *

POZNÁMKA K CHODNÍKU DO KARLÍKA

Pro toto číslo Kukátka jsme měli slíbeno několik článků o části nového chodníku do Karlíka a sochách na něm umístěných a vypadalo to na rozsáhlou a zajímavou polemiku o věci po výtce veřejné. Od pozitivních ohlasů k polemickým a negativním, od fám o finančních výdajích k reálným faktům, od ekonomických argumentů po stanoviska umělecko estetická. Čtvrtletní periodicitu Kukátka však znamenala, že vlna emocí přešla a chuť některých přispěvovatelů vyprchala. Dobřichovické sochořadí se proto nestalo ústředním tématem zimního čísla a kromě jednoho samostatného článku pod značkou *HgS* již přinášíme jenom tuto stručnou glosu. K tématu co věci veřejné se však s odstupem pokusíme vrátit.

Obecní rada rozhodla o vybudování části chodníku v souvislosti s příslibem daným na loňském sochařském sympoziu, z něhož vyplývalo, že sochařská díla vzniklá při sympoziu zůstanou v obci a obec je umístí na připravovaném chodníku do Karlíka dle projektu architekta Starčeviče. Původní záměr obce zařadit budování chodníku do uvažovaného systému cyklostezek s možností využití případných dotačních titulů se nepodařilo naplnit, slib sochařům však trval. Chybou starosty resp. obecní rady byla snaha splnit daný slib, přestože chodník nebyl součástí schváleného obecního rozpočtu. To vyvolalo nespokojenost zastupitelů i „zaručené“ zprávy kolující po obci. Realitou je, že chodník i sochy na něm stojí a obecní pokladna to stálo cca 1,5 miliónu Kč.

Výhrady k hospodaření obce zazněly již na zářijovém zasedání obecního zastupitelstva a vedly k neschválení návrhu změny č. 1 rozpočtu obce na rok 2004. Dle dostupných informací si starosta od zastupitelů vylíčil své k investici ohledně chodníku do Karlíka při rozšířeném jednání obecní rady a přislíbil do budoucna striktní dodržování schváleného rozpočtu. Na druhé straně získal příslib zastupitelů k dodatečnému zařazení této akce do rozpočtu v rámci schvalování změn na prosincovém zasedání.

Redakce

* * *

DOBNET otevírá informační kancelář

Občanské sdružení DOBNET, provozující bezdrátovou síť DOBNET s přístupem do sítě Internet, otevírá začátkem ledna 2005 informační kancelář na náměstí v Dobřichovicích. V informační kanceláři budou moci zájemci o připojení do sítě obdržet základní informace o sdružení a provozu sítě a zároveň zde vyřídí i veškeré formality. Stávající členové a uživatelé sítě zde budou moci řešit případné problémy, objednat nové služby a v neposlední řadě i zaplatit bez dalších poštovních či bankovních poplatků v hotovosti členských příspěvků. Vznikne zde i zájemci pro jednání rady sdružení a komisí rady sdružení.

Informační kancelář bude otevřena pravděpodobně vždy v pondělí odpoledne, ve středu dopoledne a v pátek odpoledne. Předpokládá se, že vždy v pátek bude přítomen jeden z členů rady sdružení, který bude schopen řešit podrobněji i případné technické problémy.

Signál sítě DOBNET dnes pokrývá území obcí Všenory, Dobřichovice, Karlík, Lety, Řevnice, Hlásnou Třebaň a Svinaře. V krátké době se očekává rozšíření pokrytí na celé území Všenor, Zadní Třebaň, Hatí a Halounů. Vrcholí postupně také jednání s SBD Dobřichovice o možnostech zasítování všech bytových jednotek na sídlišti Za Parkem. V příštím roce bude třeba pokrýt ještě oblast Černošice-Vráž, Karlštejn, Skuhrov, Podbrdy, Vižina, Osov, Skřípel a případně Hostomice. K dispozici pro připojení je dnes celkem 16 přístupových bodů, v roce 2005 by se jejich počet měl rozšířit o dalších cca 8 míst.

V průběhu 2. poloviny roku 2004 se podařilo připojit DOBNET k Internetu novou trasou v pásmu 10,5 GHz, která prochází přes centrální uzly sítě v Řevnicích na skládce EKOS, v Řevnicích v budově Základní školy a v Dobřichovicích opět v budově Základní školy. V současné době je k dispozici linka do Internetu o kapacitě 6 Mbps, nicméně rozšíření je možné téměř ihned na kapacitu až 20 Mbps. Vybudováním nové trasy mezi výše uvedenými uzly vznikla i výrazně vyšší garantovaná přenosová kapacita pro interní komunikace velikosti 20 Mbps.

Základní měsíční poplatek za připojení do sítě DOBNET činí pro jednu bytovou jednotku 300,- Kč. Za tuto částku je reálně možné využívat sdílené připojení k Internetu, které plně postačuje i náročnějšímu domácímu uživateli. Pokud by ovšem služby sítě chtěl využít jednotlivec či organizace, která vyžaduje pro svojí činnost garantovanou rychlost do sítě Internet, je možné za částku od 1.050,- Kč vyhradit nesdílenou kapacitu připojení do sítě Internet.

Pro využívání služeb sítě DOBNET je třeba vlastnit zařízení, které umožňuje signál sítě přijmout a zpracovat. Toto zařízení si může případný zájemce do dohody s technickým zástupcem DOBNETu zakoupit a instalovat sám nebo lze zajistit kompletní instalaci „na klíč“.

Zájemci o připojení mohou využít následujících kontaktů:
DOBNET, o.s., informační kancelář, Palackého 27, 252 29 Dobřichovice,
tel. 775 362 645 (od ledna 2005);
E-mail: info@dobnet.cz; Internet: http://www.dobnet.cz
Všeobecné informace, agenda přijímání členů:
Michal Nešpor, e-mail: michal@dobnet.cz, tel. 775 362 666
Měření signálu, technické informace o realizaci připojení:
Jindřich Spilka, e-mail: jindra@dobnet.cz, tel. 775 362 657

* * *

KRAJSKÁ HOSPODÁŘSKÁ KOMORA STŘEDNÍ ČECHY SE DOČKALA ÚSPĚŠNÉ TRANSFORMACE, V OKRESE PRAHA-ZÁPAD SE ZMĚNILA PRÁVNÍ SUBJEKTIVITA OHK

Krajská hospodářská komora Střední Čechy se stala komorou zapsanou již přímo v obchodním rejstříku v souladu se zákonem č. 301/1992 Sb., o Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky, členové HK ČR prostřednictvím okresních hospodářských komor okresů Beroun, Nymburk, Praha-východ a Praha-západ, tedy v podstatě členové těchto okresních komor (OHK), se stali přímo členy krajské komory (KHK). Příslušnost členů k původním okresům se nezměnila. V původních okresech existuje i nadále podnikatelská samospráva pro dané oblasti – oblastní komora bez právní subjektivity řízená radou dané oblasti. Úřady v jednotlivých oblastech jsou součástí jednoho společného úřadu KHK.

Proces transformace Krajské hospodářské komory Střední Čechy byl úspěšně završen 9. 11. 2004. Tento den se konalo shromáždění delegátů nově vzniklé a mimořádná valná hromada původní Krajské hospodářské komory Střední Čechy, které schválily dokončení procesu transformace. Vzhledem k stále se odsouvající novelizaci zákona č. 301/1992 Sb. o HK ČR, představenstvo KHK StČ nastartovalo nelehký proces změny dosavadní krajské komory jako sdružení okresních komor na KHK StČ jako regionální komoru dle zákona o komoře. Čtyři okresní hospodářské komory se rozhodly ztratit svou právní subjektivitu, aby vytvořily základ sloučené KHK StČ, kterou prostřednictvím zastoupení ve všech orgánech přímo řídí a na činnosti se podílejí i zástupci OHK dosud nesloučených. K těmto krokům přistoupila krajská komora i z důvodu stále rostoucí úlohy krajské komory ve Středočeském kraji a nároků na ní kladených jak ze strany podnikatelských subjektů, ale i významných institucí kraje. Středočeská komora chce touto cestou přispět k vytváření přehledné a organizačně jednodušší struktury komorových složek ve Středočeském kraji, která by měla garantovat určitý standard úrovně služeb a operativněji reagovat na požadavky nejen podnikatelských subjektů ve Středočeském kraji.

Jak byla tato transformace provedena? Přípravné kroky začaly počátkem roku 2004, samotný proces transformace byl zahájen v květnu a v červnu 2004, kdy na základě rozhodnutí mimořádných valných hromad došlo ke sloučení Okresní hospodářské komory Praha-východ, Okresní hospodářské komory Nymburk a Okresní hospodářské komory Beroun s Okresní hospodářskou komorou Praha-západ. Po provedení změn souvisejících s výše uvedenými kroky v obchodním rejstříku a u příslušných institucí bylo přistoupeno k závěrečné fázi transformace,

a to k přejmenování OHK Praha-západ (nástupnické komory všech tří OHK) na Krajskou hospodářskou komoru Střední Čechy, vzniklou podle zákona č. 301/1992 Sb., o Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře. Poslední krok celé transformace byl zakončen rozhodnutím shromáždění delegátů nové KHK StČ a mimořádnou valnou hromadou staré KHK StČ ze dne 9. 11. 2004 o ukončení činnosti staré Krajské hospodářské komory Střední Čechy převodem práv a povinností na novou Krajskou hospodářskou komoru Střední Čechy, jako právního nástupce, a volbou nových orgánů KHK StČ. Staronovým předsedou KHK StČ je Zbyněk Lukavec, místopředsedy jsou Daniel Havlík, Libor Kudláček, Pavel Oktábec a Miroslav Vaníček. Představenstvo je momentálně šestnáctičlenné a každá oblast nebo okresní komora má v představenstvu jednoho až dva zástupce (jedinou oblastí bez zástupce je zatím Rakovník, což by se však mělo brzy také změnit). Shromáždění delegátů zvolilo též oblastní rady ve sloučených OHK, které o to projevíly zájem. Tyto oblastní rady by měly plnohodnotně řídit činnost oblastních hospodářských komor, bývalých komor okresních.

Kontaktní spojení na pracoviště pro Prahu-západ se nezměnilo a je stále na adrese Podskalská 19, Praha 2, manažerem úřadu je stále Jan Kašpar – tel: 221 982 473, e-mail: ohk@hkpz.cz. Úřad KHK StČ sídlí v budově HK ČR v Praze 9, Freyova 27, ředitelka Ing. Ivana Chottová, tel: 296 646 206, e-mail: chottova@komora.cz.

*Ing. Daniel Havlík
místopředseda KHK StČ a člen představenstva HK ČR*

* * *

CENTRUM KOMPLEXNÍ PÉČE – VOJTOVA METODA

V předminulém, jarním čísle Kukátka jsme Vás poprvé informovali o Centru komplexní péče. Jedná se o zdravotnické zařízení, které se nachází ve zrekonstruovaném objektu v lokalitě Na Vyhlídce. Naši klienti mají možnost využívat ambulantní fyzioterapeutické služby od ledna tohoto roku.

Obor fyzioterapie zahrnuje velké množství metod, kterými se snaží ovlivňovat, ve smyslu harmonizace, řadu onemocnění pohybového aparátu. V tomto čísle bychom vás chtěli velmi stručně informovat o tzv. Vojtově metodě, nazývané též metodou reflexní lokomoce.

V Centru komplexní péče pracují špičkoví fyzioterapeuti-specialisté, kteří tuto metodu aplikují především k rehabilitaci dětí, a to hlavně kojenců.

Základy této metody položil v 50. letech 20. století český neurolog Dr. Václav Vojta (1917–2001). Po své emigraci z tehdejšího Československa pracoval převážně v Německu a svou metodu postupně rozpracoval do dnešní podoby ve spolupráci s německými fyzioterapeutkami v Dětském Vojtově centru v Mnichově.

Vojtova metoda byla původně určena dětem postiženým dětskou mozkovou obrnou, dnes je aplikována také k prevenci a terapii dětí s lehčími hybnými poruchami a vadným držením těla, užitečná je také u některých ortopedických vad (např. vrozené vady nohou, skolióza). Obecně je možné říci, že Vojtovou metodou lze léčit jakékoliv hybné postižení (v neurologii, ortopedii, traumatologii) a to i u dospělých. Používá-li se toto cvičení pravidelně, lze s ním dosáhnout velmi dobrých výsledků u mnoha diagnóz. Předpokladem větší úspěšnosti léčby

Vojtovou metodou je osvojení si správného provádění rodinnými příslušníky (rodiči) a cvičení doma.

Podstata metody spočívá v reflexním ovlivnění pohybu. V praxi to znamená, že v přesně daných výchozích pozicích se manuálním tlakem podráždí tzv. spouštěvé zóny, což jsou přesně určené body na trupu nebo končetinách. Podráždění těchto bodů vyvolá ideální pohybovou odpověď, a to buď ve smyslu tzv. reflexního otáčení nebo reflexního plazení - podle nastavené výchozí polohy.

V případě hybných poruch u kojenců je důležitá včasná diagnostika a následné zahájení léčby co nejdříve, u vážnějších poruch již během 3. měsíce života dítěte.

Máte-li zájem dozvědět se více o motorickém (pohybovém) vývoji vašeho dítěte, o tom, jak ho můžete vhodným či nevhodným způsobem ovlivnit, obraťte se přímo na naše pracoviště a informujte se o připravovaném semináři na toto téma.

Tel. 257 71 30 76; 723 603 677; 723 603 600

Tento seminář proběhne v únoru příštího roku a bude určen především vám, maminkám a tatínkům.

Mgr. Gábina Halounková, Mgr. Jana Týkalová

Z NAŠEHO ŽIVOTA

NĚCO KOMUNÁLNÍHO BULVÁRU

aneb

POKUS O INVENTURU SLIBŮ Z MINULA A ŽE PLACATKY NÁM NENABÝVAJÍ

V minulém čísle jsme se na stránkách 6–7 v článku o „chlívku“ pokusili dokumentovat přírodopzpytně unikátní jev, výskyt placetek v podrostu přilehlém k cestě od nádraží k modrému mostu. Slíbili jsme nerozvážně další exaktní průzkum terénu a vyvození relevantních obecných závěrů a soudů v bláhové naději na vývoj, který přinesou změněné podmínky podzemních měsíců září, října a listopadu. Co se však nestalo! Vývoj se nedostavil. Staré placatky setrvaly a zvolna vrostly do podloží, nových však, zdá se, nepřibýlo. Pár kelímků od kávy z nádražního automatu svědčí svou polohou pouze o teplotě ovzduší či rychlosti konsumentů. Něco obalů (Fidorka - ach to magické křřřrupnutí!!! ...) už situaci nezachránilo ani náhodou.

Bulvární akční jednotka redakce tím přišla o chleba a o téma. Frustrována vydala se tedy do Beskyd. Proč zrovna tam? Již zmíněno, že okurkovou sezonu vždy spolehlivě spasil medvěd brtník, pustošící právě v té době salaše, včelstva i kurníky. Letos však brtník zklamal. Spása se nicméně dostavila, a to od pumy na Vsetínsku. Plné noviny jí byly. Causa Kořistka a 10 milionů za pád vlády – to byla však konkurence, kterou ani novorozená beskydská puma při vši snaze neustála. Téma ale leželo na chodníku – no – nezvedněte je! Redakční akční jednotka nemohla nezabalit výstroj i výzbroj a nevyrazit do Beskyd. Jako lákadlo a vnaidlo přibrala dokonce dva malé osobní medvědy – to kdyby se přece jen i brtník zjevil. Zásadní zpráva tedy (fotodokumentace uložena a k nahlédnutí v archivu redakce): prohledané oblasti:

Štramberk, Kopřivnicko, Čeladná, Vsetínsko, Frenštátsko, Rožnovsko – ostatně údolí Rožnovské Bečvy, Horní, Prostřední i Dolní Bečva, sedlo Bumbálka i hřeben od Benešek po Bílý kříž. Puma vábena, lákána, zařikána – z lesů nevyšla. Nespatřena, nedokumentována, neodchycena – zmizela v beskydských hvozdech zanechavši jednu jedinou stopu ve stylu Jára Cimrmana. A ani osobní medvědi ji při vši snaze nepřilákali. Zůstává však naděje, že se objeví za rok, v čase příští okurkové sezony. Pokud do té doby bude vyřízena causa Kořistka ...

Výprava tedy zásahem osudu skončila krachem a členové akčního týmu jsou za joudy, neb dokázali přinést pouze informaci, že halušky jsou stále stejně skvělé...

P. S.: Nebo je vše jinak: hodinu před odesláním Kukátka do tisku přinesl server Novinky.cz zprávu o smrtícím útoku na dvě ovce na Kopřivnicku. Místní odborníci se přiklánějí k názoru, že útočníkem byla velká kočkovitá šelma, pravděpodobně puma. Jeden fakt neví ...

JM

* * *

A ZNOVU KE KANÁLŮM ...

V drobné glose o opravě Tyršovy ulice jsme se v minulém čísle dotkli i polohy kanálových vpustí na okraji vozovky. Přesněji umístění mřížek ve směru jízdy jevílo se nám až zdravě ohrožující. Reakce na tuto glosu dorazila až ze švýcarské Basileje, a to z pera našeho bývalého spoluobčana p. Otto Sýkory, který si všiml, že v tamní obci Muttenz (kanton Basel-Land) jsou vpusti usazeny tak, aby mřížky byly buď kolmo ke směru jízdy, nebo jiným bezpečným způsobem. Ve Švýcarech tedy vědí ... P. Sýkora navíc vše zdokumentoval a jednu z jím zaslaných fotografií přikládáme spolu s poděkováním a pozdravem do Basileje (inu není nad globální síť ...). Dodát lze jen to, že po uzávěrce byla stejně usazená vpust nalezena v téže Tyršově ulici, a to na pravém okraji směrem k mostu (modrému), přibližně proti domu rytíře Randy. Čert aby se v tom vyznal ...

JM

ŠKOLY

„...no, paní, už jste to slyšela ...? Tam jak se staví u děčáku, to bude pro ty dětský vrahy....!!! „ (odposlechnuto v měsíci listopadu v jedné dobřichovické prodejně potravin).

Takovýchto a podobných zaručených informací jsem za posledních několik týdnů slyšel mnoho, stejně tak i moji kolegové z Diagnostického ústavu. Lidská fantazie skutečně nezná mezí, a proto rád využívám příležitosti, že mi byla nabídnuta možnost napsat příspěvek do Dobřichovického Kukátka.

Takže dovolte, abych nás představil. Jsme Diagnostický ústav, Dětský domov se školou a Středisko výchovné péče pro děti a mládež Dobřichovice. Podobná zařízení najdete v každém

krajském městě podle bývalého krajského uspořádání. Tak vidíte, Dobřichovice jsou v této problematice „baštou“ Středočeského kraje. Pokud se vám zdá, že všechny součásti, tak, jak jsou v názvu uvedeny, se do Dobřichovic nemohou vtěsnat, máte pravdu. Těch součástí je totiž ve skutečnosti pět a šestá se stává.

Tak teď k nim podrobněji :

1. **Diagnostický ústav** – zde v **Dobřichovicích**, je pro děti zpravidla od tří do patnácti let, které mají tu smůlu, že z různých důvodů nemohou vyrůstat ve své rodině. Soud nad nimi nařídil ústavní výchovu. Nejedná se jen o děti „zlobivé“, ale i o děti, kterým dospělí ubližovali. Děti jsou zde na dobu dvou měsíců, stará se o ně tým odborníků (učitelů, vychovatelů, psychologů, lékařů atd.). Tito odborníci vypracují komplexní diagnostickou zprávu a na základě ní pak rozhodnou, do kterého dalšího zařízení v rámci Středočeského kraje budou děti přemístěny. Mimo jiné, je zde, v Dobřichovicích, i ředitelství celé organizace, kterou zřizuje Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky.
2. **Cesta** – pracoviště v **Řevnicích**, je naše oddělení pro děti, které braly nealkoholové drogy a našly dost odvahy s tím skončit. Pomáhá jim v tom opět podobný tým odborníků jako v Dobřichovicích.
3. **Středisko výchovné péče** – pracoviště v **Kolíně** je ambulanti poradna pro děti, které mají nějaký problém. Docházejí sem s rodiči na jednotlivé hodiny, pracují zde speciální pedagogové a psycholog.
4. **Dětský domov se školou s výchovně léčebným režimem** – pracoviště **ve Slaném** – je oddělení, které je tak něco mezi dětským domovem a nemocnicí. Jsou zde děti, které mají nějakou psychiatrickou diagnózu (jsou impulzivní, někdy agresivní apod.). Pobyt je zde delší, než v předcházejících zařízeních. Délka pobytu záleží na tom, jak se nám daří s dětmi pracovat. Po úspěšném pobytu se děti vracejí do svých dětských domovů v celém Středočeském kraji.
5. **Středisko výchovné péče**. ... že už to tu jednou bylo ? Máte pravdu, ale toto není středisko v Kolíně, ale zase ve Slaném. Od toho kolínského se liší tím, že zde máme i lůžkovou kapacitu. Koho někdy nezlobily vlastní děti? Tak tyto děti zlobí jen o trochu víc. Zkoušíme přijít na kloub tomu, proč to tak je a pomoci jak dětem, tak i rodičům, kteří mnohdy nevědí kudy kam. Pobyt je zde zcela dobrovolný, musí s ním souhlasit dítě i rodiče.
6. ... a co že je ta šestá část, která se stává v **Dobřichovicích** směrem na Lety a o které byla zmínka na začátku příspěvku? Je to skutečně vězení pro děti, lumpy, zloděje a násilníky? Nebo je to ještě něco horšího ? Kdepak, samá voda! Stavíme **Dětský domov Lety**, dětský domov rodinného typu. Tedy domov pro kluky a holky, které nezlobí. A pokud ano, ne víc, než děti, které máme doma. Víte, žádné dítě si nevybírám své rodiče. A tyto děti měly na rodiče smůlu. Mláčení, nadávky, pohlavní zneužívání a jiné týrání ... zkusme si to představit ...!

Ano, takové děti budeme mít v našem novém areálu. A kdy to bude? Pravděpodobně začátkem roku 2006. Uvidíme, jak se generálnímu dodavateli, firmě Syner Liberec, podaří dodržet termíny.

A co na závěr? Ještě jednou ujištění. V Dobřichovicích nebyl, není a nebude žádný superpasták pro lumpy, vrahy a násilníky. A až vše bude dokončeno, rádi vás všechny uvidíme na slavnostním otevření. A bude co slavit!!! Vždyť kromě otevření nového areálu si připomeneme i 100. výročí od založení našeho ústavu.

A kdo nechce ten rok čekat, může se k nám samozřejmě podívat i dřív. Vždyť stačí jen zavolat a domluvit se.

Mgr. Jan Stárka
ředitel Diagnostického ústavu, Dětského domova se školou a Střediska výchovné péče,
Dobřichovice

Z HISTORIE

PRVNÍ SVĚTOVÁ VÁLKA – pokračování

Tentokrátě spolu nejprve nahlédneme do záznamů ze schůzí obecní rady v Dobřichovicích, abychom poznali válečné starosti obecního zastupitelstva. Jak poznáme, nebyly záviděníhodné a rozhodování v obecních záležitostech bylo nelehké. Z posledních voleb, konaných 30. července 1913, byli zvoleni do obecní rady: starosta **Josef Nosek ml.**, rolník z č.p. 25 a 26 (dnes v ulici Palackého); radní – **Ladislav Landa**, rolník č.p. 10 (dnes ulice 5. května), **František Šebesta**, majitel kruhářny zelí a hostince u nádraží, a **Čeněk Hrubý**. Tito pánové vedli obec až do prvních republikových voleb v červnu 1919. Podle datování se rada scházela nepravidelně, zápisy jsou stručné, někdy jen s obtížemi čitelné a obsahují spíše závěry z jednání. Patrně radní více konal, než úřadovali. Některé zápisy, např. všechny z roku 1914 a několik z roku 1918, scházejí.

Většina úkolů se podle jednacího programu pravidelně opakuje, proto jsou shrnuty pro přehled do následujících bodů.

I. válečné půjčky:

Obec pravidelně upisovala peníze z obecních vkladních knížek na válečné dluhopisy.

2. válečná půjčka 500.- K duben 1915

3. válečná půjčka: 500.- K Ústřední jednota Českých hospodářských společenstev
listopad 1915

4. válečná půjčka: 1 000.- K Okr. hosp. záložna zbraslavská říjen 1916

5. válečná půjčka: 1 000.- K Reifeisenka v Dobřichovicích prosinec 1916

6. a 7. vál. půjčka 2 000.- K Okr. hosp. záložna zbraslavská prosinec 1917

Byl zřízen *peněžní fond pro místní válečné vdovy a sirotky* u zdejší Reifeisenky, do něhož se obec snažila přispívat sbírkami i obecními příspěvky.

Např. příspěvky obce: 1915 – 50,- K, 1916 – 20,- K.

II. zásobování obyvatelstva:

a) kontrola výkupu mouky a obilí od místních rolníků

b) kontrola prodeje mouky, chleba, mýdla, petroleje apod. na poukázky

Byla zavedena kniha, do které se zapisovaly výdeje pro jednotlivé místní občany i Pražáky na letním bytě.

Radní rovněž zajišťovali povinné dodávky obilí a ovoce, nařízené c. a k. okresním hejtmanským. Rozhodli, že budou dávky rozvrženy podle oseté plochy a počtu osob v rodině. Rovněž řídili výkup dobytka pro povinné dodávky masa.

Např. 7. dubna 1918 projednává představenstvo výzvu okresního c. a k. hejtmanský k dobrovolnému odvodu obilí vzhledem ke značným zásobovacím obtížím. V obci bylo tehdy upsáno k odevzdání 525 kg různého obilí.

III. oslavy narozenin Jeho Veličenstva císaře pána (srpen)

Zastupitelstvo zasílalo tzv. holdovací telegram buď na c. a k. místodržitelství, nebo c. a k. okresnímu hejtmanskému, účastnilo se slavnostních služeb Božích a ve vsi pořádalo sbírku ve prospěch válečných vdov a sirotků.

Pozn.: V prosinci 1916 posílá obecní zastupitelstvo soustranný telegram k úmrtí J. V. císaře Františka Josefa I., vyslovující nejhlubší žal celé obce, a prosí za tlumočení tétož zástupcům Nejvyššího trůnu. Zastupitelstvo a občané se zúčastnili smutečních bohoslužeb. Zároveň byl odeslán novému císaři a králi Karlu I. holdovací telegram.

IV. obecní záležitosti:

a) rada doporučovala ke schválení koncese, např. pro obchodníky, hostinské, řemeslníky; vypisovala konkursy a vybírala vhodné uchazeče na místa tzv. obecních zřízenců a zaměstnanců, určovala jejich pracovní podmínky a mzdu. Např. obsazovala místo obecního strážníka, polního hlídače, výběrčího mostního, výběrčího pro poplatky z trhů, ponocného apod.

V září 1917 nabídla c. a k. okresní četnická stanice obcím vojíny na hlídání polních plodin, zejména bramborů. Obec si vyžádala jednoho vojína na období do 15. února. Musela mu platit mzdu, přispívat na stravu a ubytování. Bydlel u obecního zřízence Ladislava Schánila a na obecní útraty mu musela být postavena nová kamna. Zdá se, že se vojín obci nevyplatil, a proto byl napříště ustanoven hlídačem opět místní občan.

b) rada nabízela k pronájmu proutí z obecních pozemků, tzv. náklí, trávu z obecních pastvin, prodej dřeva z obecního lesa apod.

Např. v roce 1917 byla velká nouze o uhlí, a proto se začínalo s kácením a probírkou stromů v obecním lese velmi časně, aby mohlo být dřevo včas prodáno potřebným. Rovněž křížovníci zásobovali občany dřevem.

c) poskytování peněžního, tzv. drahotního příspěvku z obecní pokladny na výživu nejchudších obyvatelů a řešení jejich bydlení. Žadatelů bylo mnoho a pokladna nebyla bezedná, takže příspěvek byl velmi skrovný, rozhodování o jeho výši svízelné. Byla to pouhá almužna, která v době velké drahoty neměla valné ceny. Rovněž místní chudobinec (obecní dům č. 18 v dnešní ulici 5. května) nepostačoval svou kapacitou pro všechny potřebné. V některých staveních, obvykle u sedláků, bylo ubytováno hned několik rodin, které se tísnily na malém prostoru. Často nemohl nájemník platit a dostal soudní výpověď. Obec ho nemohla umístit v obecním asyly (tj. chudobinci), takže majitel musel čekat, až si nájemník najde jiné náhradní ubytování. Obec těmto chudým lidem přispívala nepatrnou částkou na bydlení a někdy je na určitou dobu vystěhovala k příbuzným, kterým také vyplácela podporu. Bydlení v chudobinci bylo skromné a patrně i nezdravé. Obec např. musela po jedné zemřelé obyvatelce položit část nové podlahy, protože stará byla shnilá.

Dovětek:

Na nějaké slavnosti nebyl čas ani nálada. Přesto máme jednu oslavu zaznamenanou. Už jsme o ní četli ve farní kronice. V květnu 1918 žádal vzdělávací kroužek v Dobřichovicích obecní radu o svolení ke stavbě řečnické tribuny před budovou školy k oslavě 50. výročí položení základního kamene ke stavbě pražského Národního divadla. Zároveň prosil, aby občané vyzdobili okna prapory. Obecní představenstvo převzalo nad oslavou záštitu. Dokonce bylo během slavnosti upuštěno od vybírání mostného od 11 hod. dopoledne do ukončení oslavy.

Ještě jedna z dnešního pohledu úsměvná záležitost stojí za uveřejnění. V srpnu 1916 je zaznamenáno: Paní *Luisa Lorenzová-Reimannová* upsala u příležitosti prodeje své vilky č. 110 na 4. válečnou půjčku 1 000.- K s tím, by jistina tato byla po 40 let uložena u Zemské banky království Českého a úroků z ní by starosta použil pro sirotky po padlých vojínech dobřichovických. Obecní představenstvo přijalo tento dar s vděkem a bylo usneseno, by dar byl uveden pod jejím jménem. Po lhůtě 40 let má připadnout obnos 1 000.- K obci dobřichovické, by s ním naložila dle svého uvážení k účelu obecně prospěšnému. Obecní představenstvo by se přimlouvalo za to, aby obnosu tohoto bylo po uplynutí doby použito ke stavbě neb rozšíření chudobince. (Tuto dámu známe také z kroniky školní, neboť v dubnu 1900 k uctění památky svého zemřelého chotě škole darovala 100 zlatých a za úroky se kupovaly školní potřeby. Dále věnovala škole 50 zlatých, což umožnilo nákup touženého pianina. Je pochována na karlickém hřbitově.)

Muži z pomníku

Český spisovatel *Karel Konrád* ve svém románu *Rozchod* píše o vídeňském vojenském nádraží: „Denně odtud spousty vagonů odvážely čerstvé lidské maso na Itálii, do Haliče, na Albánii, k Soluni, do Rumunska. A denně sem přijížděla spousta vlakových souprav s raněnými. Bylo cítit obvyzy. I krev jsi jasně rozpoznal.“

Z 33 mrtvých vojáků, jejichž jména jsou uvedena na pomníku v Karlíku (píšeme o něm i v historické rubrice minulého čísla), jich zemřelo 8 v Itálii, 5 v Rusku, 5 v Srbsku, 3 v Haliči, 3 v Albánii, 2 v Rumunsku, 2 ve Vídni, po jednom v Tyrolsku, ve Slavonii (Chorvatsko), na Rudém moři, v Brně a v Košicích. Dalších 23 zůstalo nezvěstných.

Již v prvním roce války, tj. roku 1914 jich umírá osm, v roce 1915 sedm, v roce 1916 sedm, v roce 1917 osm, v roce 1918 dva, v roce 1920 jeden.

Pocházeli z Dobřichovic, Karlíka, Letů, Vonoklas a Rovin. Nejmladšímu bylo 17 let, nejstaršímu 44 roky. Porovnáme-li však data na pomníku s farní kronikou, zjistíme řadu nesrovnalostí. Nikomu nestálo zato zapsat u všech přesně alespoň datum a místo narození. Na pomníku je dokonce u Františka Kindla jako rok narození uveden rok 1917!!

Pokud jejich potomci znají přesná data narození, popř. bydliště, či nějaké podrobnosti z jejich života, rádi uvítáme jejich spolupráci, protože k tomuto tematu se vrátíme v jarním čísle, kde bychom rádi přinesli co nejvíce zpráv o našich padlých spoluobčanech včetně fotodokumentace. Zaměříme se také na dobřichovické legionáře.

Sestavila Jana Váňová

DOBŘICHOVICKÉ MŽENÍ v Sále dr. F. Fürsta v prosinci 2004

17. prosince, pátek ve 20 hod

VÁNOČNÍ KONCERT

JABLKŮŇ – VÁNOČNÍ

Svátečně laděný koncert originální kapely, s jejímž žánrovým zařazením na nebi české musiky se potýkají hudební kritici a publicisté už více než dvě desetiletí. Dá se předpokládat, že vystoupení naváže na velice úspěšnou dobřichovickou premiéru, a nabídne tak poněkud netradiční předvánoční zážitek.

18. prosince, sobota v 15 hod

VÁNOČNÍ HRA PRO DĚTI

SOUBOR BUCHTY A LOUTKY – ANDĚLÍČEK TONÍČEK

Originální, autorská vánoční hra souboru, který účinkuje ve smíchovském Švandově divadle. V Dobřichovicích už sehrál většinu svých výpravných loutkáren a toto je úplná novinka. Zdejší děti budou jedny z prvních, které potěší.

Martina Hrdličková

* * *

HOD ZIMNÍHO NOVOROČÍ „VÁNOČNÍ CYKLUS“

Den přeslavný jest k nám přišel, v němž má býti každý vesel:

Radujme se, veselme se v tomto novém roce.

Co Izaiáš, Daniel psal, anděl Gabriel zvěstoval:

Radujme se, veselme se v tomto novém roce.

Dítě se nám narodilo, proroctví se naplnilo:

Radujme se, veselme se v tomto novém roce.

Že se narodilo Dítě v tom Betlémě, malém městě:

Radujme se, veselme se v tomto novém roce.

V hospodě místa nemělo, v chlévě chudobném leželo:

Radujme se, veselme se v tomto novém roce.

Že přijeli Tři králové, nesouce dary veliké:

Radujme se, veselme se v tomto novém roce.

Když Dítě obětováno, Simeonovi zemřít přáno:

Radujme se, veselme se v tomto novém roce.

Kriste, pro Tvé narození, dej nám hříchů odpuštění:

Radujme se, veselme se v tomto novém roce.

Ať nás nezžehne věčný plamen, uchovej nás, Kriste! Amen:

Radujme se, veselme se v tomto novém roce.

Čeněk Holas, chrámový zpěv z Kestřan u Písku

Slova této písně nám přibližují v hlavních událostech průběh slavností HODU ZIMNÍHO NOVOROČÍ, jinak řečeno VÁNOČNÍHO CYKLU – Utváření cyklu probíhalo v dlouhém historickém procesu a podílely se na něm jak pohanské představy, tak v posledních dvou tisíci letech křesťanské pojetí světa. V naší evropské tradici představuje vánoční období sled jednotlivých biblických témat – Prorocství, Zvěstování, Narození, Zjevení, Obětování.

Nyní alespoň velmi stručně k obsahu a sledu slavností.

Vánoční cyklus se v průběhu staletí ustálil na délce dvou měsíců; od první neděle adventní, která letos připadla na neděli 28. listopadu, až do 2. února, tj. do Hromnic. Má tři základní části: ADVENT – příprava a očekávání (II. neděle je 5. prosince, III. je 12. 12. a IV. neděle je 19. 12.). VÁNOCE – vlastní slavnost Narození Páně – od vigilie 24. prosince přes oktáv 1. ledna. POHODÍ (dnes skoro zapomenuté) – od Epifanie-Zjevení (Klanění králů) 6. ledna až k Hromnicím.

První částí vánočního okruhu je tedy ADVENT. Slovo je převzato z latinského *adventus* a znamená příchod. Rozumí se tím příchod Spasitele a celé období má být nadějí a očekáváním prostoupeno. Časový rozsah adventní přípravy je delší než vlastní jádro slavnosti, a to proto, že jakákoli příprava – nejen tato vánoční – aby přinesla požadovaný výsledek, musí probíhat mnohem déle. Advent má být obdobím tichým, soustředěným a také – stejně jako již dříve ustanovené Svatopostní období ve velikonočním cyklu – časem postním. Jeho liturgická barva je fialová. Některé obřady, například Rořáty, byly konány velmi časně, ještě za tmy.

Zde by bylo dobré si uvědomit, že v poslední době velmi oblíbená světelná výzdoba měst a vesnic by v Adventě neměla být užitá. Čas světla přichází až s narozením Páně, to je až o Veliké – Štědrovečerní noci. Stejně tak i předčasná záplava vánoční hudby v Adventě ubírá na hodnotě vlastní slavnosti Narození. (V archivech máme přece zachováno velké množství písní adventních!)

Druhá část vánočního cyklu je slavnost NAROZENÍ PÁNĚ. Vychází z historických souvislostí. Nejspíše vznikla jako reakce křesťanské obce na verdikt římského císaře Aureliana (270–275), který vyhlásil „Vítězný slunce“ (Sol invictus) za „Pána římského imperia“ (Dominus imperii Romani) a 25. prosince za Den zimního slunovratu. „Zrození Vítězného slunce“ (Natalis Solis invicti) se tak stalo státním svátkem. Římští křesťané na tyto pohanské slavnosti vědomě stanovili své oslavy „Natalis Christi – Narození Krista“, v jejich pojetí narození skutečného Slunce Spravedlnosti, skutečného Pána a Krále. Slavnost se postupně rozšířila po celém Západě a velké části Východu a nakonec ji císař Iustinianus II. (565–578) prohlásil za závaznou pro celou říši. Průběh slavnosti Narození Páně se během staletí vyvíjel a propracovával.

Po Hodu Božím 25. prosince následuje svátek Svatého Štěpána 26. prosince, 27. prosince Svatého Jana Evangelisty, 28. prosince Svatá Mláďátka betlémská a celou tuto část uzavírá slavnost Nového roku (též Nového Léta).

Závěrečné vánoční období, Pohodí (od slova hod = čas, je po velkých časech = po hodech), jak již bylo řečeno, je z větší části zapomenuto. Jen Tříkrálová slavnost, tj. Zjevení Páně Svatým Třem králům, se místy udržela. Po této slavnosti skončil čas koledování a dětských obchůzek. Avšak víme z literatury, že vše krásné, co lidé o Vánocích prožili, čím byli obdarováni a naplněni, tím se právě nyní v Pohodí ve svém nejbližším okolí těšili. Všechny ty nádherné

vánoční zpěvy, které lidé o Božíhodové Hrubé a dalších vánočních obřadech slyšeli, si teprve od této chvíle až do Hromnic sami doma podle svých možností hráli a zpívali.

Slavností HROMNIC, tj. slavností Obětování a Očišťování, a slavností Svěcení svíce (hromniček) byl teprve vánoční čas definitivně 2. února uzavřen.

Vážení čtenáři, stejně jako v minulých letech uspořádá i letos soubor **LUDUS MUSICUS** cyklus vánočních koncertů spojených s výstavem betlémů. Tentokrát vše proběhne v Lobkovickém paláci na Pražském hradě. Ve chvíli, kdy dostáváte do rukou vánoční Kukátko, je program již v plném proudu. Vernisáž, k níž jsme se volněji vrátili v předchozím textu, se uskutečnila v sobotu 27. listopadu. Dovolte, abychom doplnili ještě několik bližších informací:

Dramaturgie koncertů dbá na zachování kanonického pořadí jednotlivých částí – Advent, Vánoce, Pohodí. Obrací se k vícesmyslovému vnímání: vidím – slyším. Divák se zde setká s ojedinělým souborem velkých betlémů, u kterých zazní vánoční hudba.

Cyklus betlémů vznikl ve spolupráci pana PhDr. Vítězslava Štajnochra, Ph.D. paní PhDr. Libuše Ruizové, historiků umění, a uměleckého vedoucího souboru Ludus musicus pana Františka Běhounka. Celek není rekonstrukcí konkrétních dochovaných betlémů. Autoři na základě historických studií vytvořili betlémy – Adventní, Pastýřský, Tříkrálový, Městský a Hromniční – s originálním vlastním uspořádáním, které na jedné straně respektuje tradice, ale přináší novou celkovou kompozici při zachování způsobu betlémářské tvorby. Betlémy jsou umístěny na oltářních mensách a v každém z nich jsou situovány postavy a děje, které zobrazují příslušné vánoční období.

Celý cyklus v Lobkovickém paláci má zachytit tuto postupnou proměnu a vzájemnou odlišnost, a to jak ve výtvarném zpracování, tak i v hudebním nastudování a čtení. Adventní betlém se scénickým obsahem i barevným laděním liší od následujícího Pastýřského a Městského. Stejně tak se i Adventní zpěvy liší od obsahu písní s tématem Narození. Obdobně je tomu i v dalším tříkrálovém a hromničním období.

V cyklu „**HOD ZIMNÍHO NOVOROČÍ**“ vystoupí kromě souboru **LUDUS MUSICUS** také vokálně instrumentální soubor **CHAIRE** s uměleckým vedoucím Josefem Krčkem, vokálně instrumentální soubor **RITORNELLO** s uměleckým vedoucím Michaelem Pospíšilem spolu se souborem **TINEOLA THEATRE**, sólisté **JANA LEWITOVÁ** a **VLADIMÍR MERTA**, dramatik **PŘEMYSL RUT** a další hosté.

2004 * HOD ZIMNÍHO NOVOROČÍ * 2005

Lobkovický palác, Pražský hrad, Jiřská 3

ČAS ADVENTNÍ – ADVENTNÍ BETLÉM – I. VÝSTAV

I. neděle 28. 11. 17.00	Vstupní zpěvy – O příchodu Páně	Ludus musicus
středa 1. 12. 17.00	Adventní Rorate	Ritornello
II. neděle 5. 12. 17.00	Zpěvy o Božích svatých v Adventu	Ludus musicus
středa 8. 12. 17.00	Adventní Roztomilost	Ritornello, Tineola

III. neděle 12. 12. 17.00	Zpěvy o Zvěstování a Navštívení	Ludus musicus
středa 15. 12. 17.00	Repríza zpěvů o Zvěstování a Navštívení	Ludus musicus
IV. neděle 19. 12. 17.00	Adventní zpěvy O Adamovi a Evě	Lewitová-Merta

ČAS VÁNOČNÍ – PASTÝŘSKÝ BETLÉM – II. VÝSTAV

středa 22. 12. 17.00	Vánoční zpěvy o narození Páně	Ludus musicus
sobota 25. 12. 18.00	Národní muzeum, historické schodiště: Jakub Jan Ryba: Mše – Hej, mistře ...	Ludus musicus a hosté
neděle 26. 12. 17.00	Vánoční zpěvy – O vánocích zpívám	Chaire
středa 29. 12. 17.00	P. Georgius Zrunek, Vianočná omša Fdur	Ludus musicus
sobota 1. 1. 17.00	Novoroční zpívání – Den přelavný	Ritornello
neděle 2. 1. 17.00	Novoroční zpívání	Chaire

ČAS POHODNÍ – TŘÍKRÁLOVÝ BETLÉM – III. VÝSTAV

středa 5. 1. 17.00	Zpěvy tříkrálové – o Zjevení Páně	Ludus musicus
neděle 9. 1. 17.00	Zpěvy tříkrálové Nové Hvězdy Nové Světlo	Ritornello
středa 12. 1. 17.00	Strašné Čechy, děsná Morava I.	P. Rut a hosté
neděle 16. 1. 17.00	Otep myrhy	Lewitová-Merta
středa 19. 1. 17.00	Strašné Čechy, děsná Morava II.	P. Rut a hosté

HROMNIČNÍ BETLÉM – IV. VÝSTAV

neděle 23. 1. 17.00	Zpěvy závěrečného období	Ludus musicus
středa 26. 1. 17.00	Strašné Čechy, děsná Morava III.	P. Rut a hosté
neděle 30. 1. 17.00	Vánoční Roztomilost	Ritornello
středa 2. 2. 17.00	Hromnice – zpěvy o Uvedení Páně	Ludus musicus

SLAVNOSTNÍ ZAKONČENÍ CYKLU

Předprodej: pokladna v Lobkovickém paláci. Vstupné: 100,- Kč; 50,- Kč.

Cílem všech zúčastněných je přiblížit publiku vánoční cyklus v jeho původní myslové, citové, duchovní a umělecké bohatosti a v celém rozsahu.

*František Běhounek, umělecký vedoucí souboru Ludus musicus ;
www.ludusmusicus.cz*

Pozvánka:

Soubor **LUDUS MUSICUS** se svými hosty opět uvede na Štědrý den 24. 12. v karlickém kostele sv. Martina a Prokopa od 23.00 **Vigilii Narození Páně**. Zazní pastorální mše Jakuba Jana Ryby „Hej, mistře, vstaň bystře“ a jeho pastorely.

VÝSTAVA DANY PUCHNAROVÉ

V sobotu večer 6.11.2004 se v řevnické galerii konala vernisáž výstavy Dany Puchnarové. Vernisáž byla tentokrát pojata jako večer poesie, v němž přednesl verše Františka Halase Filip Čáp na klavír jej doprovodila Elen Letnanová. Výstava byla prodejní a konala se do 1. 12. 2004.

Malířka a grafička Dana Puchnarová se narodila v Praze v roce 1938 a v současné době bydlí v Dobřichovicích. V roce 1964 absolvovala na AVU Praha. Je členkou UVU a SČUG Hollar. Dana Puchnarová vystavovala svá díla na třiceti samostatných výstavách v České republice i v zahraničí, účastnila se mnoha desítek skupinových výstav v České republice i v zahraničí.

Tato výstava byla poctou velkému českému básníku Františku Halasovi a vzpomínkou k 55. výročí jeho úmrtí. Sama autorka k výstavě napsala:

Vytvoření konfigurací k tak silné poesii, jako jsou verše básnických sbírek Františka Halase Potopa / Hlad / Básně z války, bylo pro mne něčím jako překonání vlastních mezí a završení jedné fáze duchovního vývoje, která nutně musela přerůst ve vlastní protiklad.

Končila jsem studia na pražské AVU, přátelila jsem se s širokým okruhem pražského „undergroundu“, se skupinou tzv. strukturální malby, stejně nás všechny trápilo zoufalství z necitelného diktátu totality, nedostatku informací, nemožnosti kontaktu se svobodným světem na západě.

Čím více jsme si cenili toho, co vyzářovalo autenticky prožitky duše a vědomí. A právě poesie Františka Halase působila na nás jako zjevení. Jezdívala jsem za vzděláním k rodině Němcových, kde se scházeli Plastic People a konaly se filosofické semináře, za nakladatelem V. Vokolkem do Pardubic, za Floriany do Staré Říše. Tak jsem se setkala s básníkem V. Renčem, právě propuštěným z dlouholetého utrpení v kriminálu. V mém sklepním ateliéru na Kampě v Praze prohlížel mé obrazy a vznikající strukturální kresby k povídkám Franze Kafky a náhle řekl: „Vy budete dělat básně Františka Halase, spolupracuji s Blokem v Brně a někoho takového hledáme.“ Kvůli tomu jsem se setkala s teoretikem Jindřichem Chaloupeckým, který redigoval pozůstalost Halasovu, a také se synem básníka PhDr. F. X. Halasem ještě v Dejvicích. Objasnili mi okolnosti vzniku veršů i různé peripetie Halasova života, zároveň i mnohé z filosofie umění, což nám na vysoké škole citelně chybělo.

Další fáze práce znamenala výběr témat, zároveň hledání vhodné techniky v menších kombinovaných kresbách, pak velké kresby a též vytváření propalovaných a zašitých strukturálních obrazů. Práce na Halasovi mi přinesla jedné noci roku 1964 naprosto neracionální hluboký vnitřní převrat, kdy celé mé podvědomí se vzbouřilo proti katastrofickému prožívání světa.

Halasova kniha veršů Potopa / hlad vyšla roku 1965 v nakladatelství Blok v Brně. Pro náš národ mohla být i vizí další invaze v roce 1968. Alespoň v mé velké kresbě Anděl potopy bojuje anděl s ohnivým mečem proti hlavním tankům a „všemu neřádstvu“ v duších s halasovskou urputností dodnes.

Citováno z pozvánky na výstavu a vernisáž

MŮŽE HRÁT MUSICA FLOREA I V DOBŘICHOVICÍCH? – NO – MŮŽE!

Opravdu v dobré společnosti se Dobřichovice a zejména ti, kdo si našli cestu do Sálu MUDr. F. Fürsta, ocitli 10. září. Vedle Prahy, Zbraslavi, Olomouce, Bohosudova, Nymburka, Jablonce a Liberce se jim totiž dostalo veliké cti hostit jeden z nejlepších evropských komorních orchestrů zabývajících se t. zv. poučenou interpretací hudby baroka a raného klasicismu, orchestr Musica florea, vedený violoncellistou a uznávaným odborníkem na barokní hudbu Markem Štrynclem. Soubor, ověřený řadou tuzemských i domácích ocenění, přijel do Dobřichovic v rámci svého celoročního festivalového cyklu „Česká hudba – Bohemia 2004“. Cyklus sám, jak název napovídá, je věnován české hudbě. Zazněla v jeho průběhu hudba širokého spektra atorů: od H. I. F. Bibera přes B. M. Černohorského, J. L. Dukáta, české skladatele působivší v Mannheimu, F. I. Tümu až po A. Dvořáka. Takový rozsah repertoáru je pro soubor novinkou a nutno říci, že velice zajímavou. Florea takové stylové a historické výlety nepořádá ovšem osamocena, můžeme je pozorovat i u jiných špičkových ensemblů. Je to cesta velice těžká a může se na ni vydat jen opravdu dokonale vybavené těleso. Vždyť při respektování ideálu hrát hudbu co nejbližší stylu, v jakém byla provozována v době svého vzniku, číhá na musikanty tolik nástrah!

Také v Dobřichovicích tito skvělí musikanti představili trochu jinou hudbu, než na jakou jsou jejich posluchači běžně zvyklí. Náplní koncertu byla totiž koncertantní hudba F. I. Tümy (1704–1774) a jeho současníků Jana Zacha (1713–1773) a Karla Loose (1724–1772). Soubor vystoupil v komorní variantě (dvoje housle, vilola, cembalo, barokní kontrabas, violoncello). Jako hosté excelovali trombonisté Stanislav Penk a Pavel Čermák v Tümově II. sonátě pro dva pozouny, dvoje housle a basso continuo. Nebyli sami, skvělí byli i ostatní členové souboru, houslistky Dagmar Valentová a Simona Tydlitátová, violistka Lydie Cillerová, cembalistka Iva Štrynclová, kontrabasista Ondřej Štajnochr i sám vedoucí souboru Marek Štryncel, který dirigoval od svého violoncella. Bylo radost pozorovat a poslouchat dokonalou souhru a spolupráci souboru, nasazení a virtuozitu, s níž zvládali obtížné pasáže, kdy vlastně každý nástroj hrál sólový part. A že si zahráli opravdu s chutí, bylo naprosto evidentní. Ocenilo to dlouhými ovacemi i nadšené publikum, oč méně (žel) četné, o to zasvěcenější a otevřenější. Zařazení tohoto koncertu bylo dobrým dramaturgickým tahem a velikým úspěchem letitého dobřichovického kulturního snažení, díky jehož zázemí se soubor stává zvolna pravidelným hostem na zdejších podiích. Dlužno také dodat, že za normálních podmínek by uspořádání takového koncertu bylo pro dobřichovickou scénu nemyslitelné. Mohl se uskutečnit také díky grantové podpoře Ministerstva kultury ČR a Magistrátu hlavního města Prahy. Bylo skutečně velice příjemné číst ve velice pěkně připravené programové brožurce, že cyklus se uskutečňuje vedle zmíněných měst a význačných institucí také za podpory „Kulturního centra Dobřichovice“.

JM

* * *

VE VĚCI DOBŘICHOVICKÉ KULTURY

V třebaňských Našich novinách ze dne 2. 11. 2004 jsme se mohli dočíst, že organizátorka kulturního dění v Dobřichovicích Martina Hrdličková se rozhodla dát této činnosti vale.

V článku uvádí, že chce dodělat prosincové pořady a od ledna 2005 přijmout jinou pracovní nabídku.

M. Hrdličková připravovala kulturní akce v Dobřichovicích od roku 2001, kdy začala pracovat v rámci hospodářské a organizační struktury obce a připravovala kulturní pořady nejprve zejména v sále Dr. Fürsta, pak i v dalších prostorách a lokalitách. Toto velmi prozíravé řešení podpory, organizace a dramaturgie místní kultury vyneslo naší obci uznání v širokém okolí. Do té doby byla totiž kulturní činnost zajišťována dobrovolnými aktivitami - zejména z řad členů Společnosti Dobřichovice - a s podporou obecních grantů, což bylo řešení rovněž průkopnické a oceňované široko daleko, leč nedovolovalo přes značné nasazení organizátorů takovou míru systémové práce a takovou tematickou šíři.

Obec předpokládá přijetí nové pracovní síly, ale o přesné náplni její činnosti, resp. o formulaci výběrového řízení na náplň práce takového místa nebylo do uzavěrky tohoto čísla rozhodnuto. M. Hrdličková se s obcí dohodla, že zatím bude v omezeném rozsahu připravovat kulturní podniky i v počátku roku 2005. I tak by možná nebylo na škodu věnovat energii debatě o podstatě, smyslu, náplni a možnostech zajištění a organizace místní kultury. Redakce Kukátka by se ráda této problematice věnovala od jarního čísla roku 2005. Rádi poskytneme pro takovou debatu prostor na našich stránkách.

Redakce

* * *

ŠVANDOVO DIVADLO NA SMÍCHOVĚ VÁS ZVE:

Vojcek - der Romantiker: G. Büchner, D. Gombár

Nová inscenace Švandova divadla je autorským převyprávěním světoznámé hry Woyzeck od Georga Büchnera. Mladý slovenský režisér Dodo Gombár upravil více než 150 let starý text pro komorní obsazení o osmi hercích. V inscenaci D. Gombára je Vojcek umělcem, kterého společnost a pokřivené mezilidské vztahy doženou až ke krajnímu činu – vraždě. Spřízněné srdce a lidské pochopení nalézá až v cele smrti noc před svou popravou...

Hrají: M. Kačmarčík, M. Hádek, K. Pollertová-Trojanová, J. Šmíd, K. Frejová, R. Jaškův, K. Cibulková a L. P. Veselý j. h.

Premiéra: 18. prosince 2004 ve studiu Švandova divadla.

Zveme Vás na další inscenace – **Den matky:** D. Storey, **Hadí klubko:** M. Lang, **Oko za oko:** W. Shakespeare, **Vášeň jako led:** F. Crommelynck, **Znalci:** N. Werdeline, **Skleněný zvěřinec:** T. Williams, **Studna světů:** J. M. Syne, **Velká mela:** P. A. Bréal; **s anglickými titulky – Bouře:** W. Shakespeare, **Tartuffe:** Moliere, **Zabiják Joe:** T. Letts, **Poručík z Inishmoru:** M. McDonagh, **Ženitba:** N. V. Gogol.

Švandovo divadlo na Smíchově, Štefánikova 57, Praha 5, tel: 234 651 111, pokladna: 257 318 666, info@svandovodivadlo.cz, www.svandovodivadlo.cz. Bezbariérový přístup. Divadlo je klimatizováno.

DOBŘICHOVICKÝ FOTBALOVÝ PODZIM

Po velmi úspěšném jaru, kdy si naše „áčko“ vybojovalo postup do vyšší soutěže, nastalo období plné příprav i radostného očekávání.

Hřiště bylo opět pohnojeno, doseta tráva a byly provedeny i další úpravy. Pracovalo se také na zkulturnění interiéru provozní budovy. Do vymalovaných kabin jsme nainstalovali minerální podhledy a nové osvětlení. Ke změnám došlo i na vedlejším prostranství, jež bylo srovnáno, posypáno šterkem a zválkováno.

Čilý ruch nastal během letního přestupního termínu i v kádru našich hráčů. Do nově vzniklého fotbalového klubu FH TK Dobřichovice (který si založili členové tenisového oddílu) odešla řada převážně starších hráčů, především se snahou pomoci, neboť každý začátek je těžký. Jednalo se většinou o bývalé hráče „áčka“ – Miroslava Stryka, Václava Roubíčka, Bohouše Čížka, Jindřicha Pavlišťu či Filipa Hávu. Chtěli bychom jim tímto poděkovat za dosavadní činnost i za obětavé výkony, odváděné v barvách našeho fotbalového oddílu, a popřejme jim hodně štěstí i úspěchů v novém působišti.

Naše řady naopak posílilo několik nových tváří. Z Řevnic přišli na hostování obránce Jiří Swider a brankář Martin Krtek. Z hostování v Letech se vrátil nadějný útočník Michal Falout. Ze staronových posil bylo prodlouženo hostování Michalu Güntherovi, Michalu Ungerovi, Tomáši Preisovi a Jiřímu Samuelovi. Hostování na Vonoklasech ukončil Stanislav Velebil a z hostování na přestup jsme získali kapitána Ludka Pechara. V závěru přestupního termínu a málem bouchla pořádná bomba, to když projevil zájem o účinkování v našem dresu bývalý ligový hráč Sparty Praha a účastník Ligy mistrů Lumír Mistr (po nás požadoval jen nějaké slušné zaměstnání, jež jsme mu také nabídli). K přestupu nakonec nedošlo, protože Kosoř (za kterou momentálně hraje) zajistila výrazně lepší práci, než dosud měl. Přes tento dílčí neúspěch jsme do soutěže vstoupili s poměrně konsolidovaným a kvalitním hráčským kádrem.

Mužstvo podávalo po celý podzim velice slušné výkony s výjimkou nešťastného zápasu doma s Třebotovem (1:2), kdy byli mnozí ještě na dovolených, a dále kromě naprostého výpadku na Kazíně (6:2). Naproti tomu špičkový fotbal snů předvedlo v Kosoři a dokázalo jako jediný tým v soutěži zvítězit 3:4 na půdě tohoto celku, nabitého mnoha exligovými fotbalisty (Skuhravý, Mlejnek, Mistr a další). Konečně druhé místo po skončení podzimní části nové vyšší soutěže lze označit za úspěch a dobré výchozí postavení pro jarní odvety. Realizační tým (ve složení: Miloslav Kratina – trenér, Michal Roháček – asistent, Karel Kriso – vedoucí mužstva) mohl být spokojen také s účastí mužstva v poháru OFS Praha-západ, neboť všechny své dosavadní soupeře vyřadilo a postoupilo mezi čtyři nejlepší družstva okresu. Další soupeř bude nalosován brzy na jaře.

Aktuální tabulka střelců áčka (v mistrovských zápasech): 16 gólů – Pavel Větrovec; 8 – Michal Günther; 5 – Michal Falout; 4 – Jan Mrázek; 3 – Luděk Pechar; 1 – Martin Krtek, Jakub Halenka, Michal Unger a Milan Chabroň.

Dobrou podzimní sezonu má za sebou i „běčko“, v němž došlo po odchodu některých

starších hráčů k omlazení, což je třeba, neboť po zrušení dorostu by mladší neměli kde hrát, a dosažené 6. místo je pěkné. Nejvíc branek za „béčko“, a to 5 gólů, dal Milan Chabroň (který několikrát vypomohl). Roman Ditrich rozvlnil síť soupeřů 3x. Ostatní dávali po jednom či dvou gólech.

Žáci se během podzimu rozehrávali ke stále lepším výsledkům a jejich hra musela potěšit. Čtvrté místo v soutěži odpovídá daným možnostem, protože výše postavená družstva sice nejsou fotbalově lepší, ale mají řadu fyzicky velkých, vyspělých hráčů ...

Nejlepším žákovským střelcem je se 17 vstřelenými brankami Karel Šlapák, jemuž zdatně sekunduje Marcel Biderman, který byl úspěšný 9x.

Příprava to má v prvním roce své existence těžké. Ostatní týmy jsou již v soutěžích „otřkané“ a navíc si mnohdy s věkovými omezeními nedělají starosti ...

Přesto se naši snažili a zlepšovali, získali i jedno vítězství a uhráli i nerozhodný výsledek. Potom zasáhla řada onemocnění a několik porážek kvůli onemocnění většiny hráčů. Poslední, 11. místo v soutěži nás nemusí mrzet, jelikož je evidentní, že tito benjamínkové jsou velmi šikovní a jednou to všem ještě ukážou. A jejich střelci: 2 – Tomáš Kratina, David Kratina; 1 – Jan Šlapák, Kischer.

(Pozn. red.: tabulky podzimní části z prostorových důvodů uveřejníme až v jarním čísle)

Za oddíl kopané Sokola Dobřichovice

Miloslav Omáčka

* * *

VOLEJBALOVÉ SOUTĚŽE V PLNÉM PROUDU

V první volejbalové lize sehráli k 20. listopadu 2004 naši muži deset utkání. Po počátečních výhrách nad Č. Třebovou a nad Jabloncem prohráli v dalších dvou domácích utkáních hladce s Benátkami a ČZU Praha a poměrně nešťastně (a těsně) s Olomoucí. Po následujícím vítězství nad St. Městem následovala šňůra tří porážek s Hradcem Králové, s Jabloncem a s MFF Praha. V posledním z těchto deseti zápasů byli však naši k nepoznání - na domácí palubovce zvítězili přesvědčivě nad **vedoucím a do té doby neporaženým** družstvem Ústí n. Labem! Zdá se, že se konečně našli a že po nepřesvědčivých výkonech v předcházejících zápasech se blýská na lepší časy; v době, kdy čtete tyto řádky, už bude jasné, zda k tomu skutečně došlo.

Tabulka k 20. listopadu 2004

1. Ústí n. L.	18 bodů	7. Olomouc	12 bodů
2. Benátky	15	8. Č.Třebová	11
3. ČZU Praha	15	9. H.Králové	9
4. Č.Budějovice	12	10. Dobřichovice	9
5. MFF Praha	12	11. Jablonec n. N.	8
6. St. Město	12	12. Brno B	5

Do konce základní části sehrají naši ještě čtyři utkání v domácím prostředí:

26. 11. s Č. Budějovicemi, 18. 12. s Olomoucí, 22. 1. s H. Králové a 5. 2. s MFF Praha.

Ve druhé volejbalové lize se našim ženám daří - ze dvanácti do 20. listopadu odehraných zápasů sedmkrát zvítězily. Mezi nejcennější patří vítězství nad druhým (a do té doby neporaženým) družstvem Šanova, zajímavá budou jistě i utkání s Chabařovicemi, které dosud s jedinou porážkou figurují na prvním místě tabulky. Tato utkání jsou na programu 27. 11., takže jejich výsledky už budou čtenářům známy, stejně jako výsledky našich děvčat s Plzní, která se hrají 4. 12.

Tabulka k 20. listopadu 2004

1. Chabařovice	23 bodů	6. Neratovice	14
2. Šanov	20	7. Děčín	13
3. Dobříchovice	15	8. Rokycany	6
4. Č.Krumlov	14	9. Ústí n. L.	6
5. Plzeň	14		

Program domácích zápasů po Vánocích: 15. ledna s Děčínem, 29. ledna s Č. Krumlovem, 19. února s Rokycanami a 19. března s Plzní.

HgS

* * *

F. H. TENIS KLUB DOBŘÍCHOVICE – NÁRODNÍ NEMOVITOSTI A. S. HLÁŠÍ:

Vše začalo v roce 1998 na dvorcích TJ Sokol Dobříchovice, kde jsem se rozhodl založit tenisový klub se vším, co k tomu patří, i když z počátku se spíše jednalo pouze o žákovský tenis a účast v juniorských soutěžích družstev. Spolupráce s vedením oddílu a zejména s jejím předsedou p. Františkem Procháskou byla natolik dobrá, že jsem hned v následujícím roce uspořádal několik letních turnajů.

Vzhledem k malým možnostem pořádání halových turnajů jsem byl nucen porozhlédnout se v blízkém okolí po dobrém zázemí pro pořádání turnajů nejvyšších kategorií. Toto zázemí jsem našel v Rakovníku v tenisovém areálu TC Cafex, které patří p. Miloši Cafourkovi, a po dohodě jsem zde uspořádal rekordní počet halových turnajů, které do té doby nebyly hrány v tak velkém rozsahu a kvalitě, v jaké byly uskutečněny zde. Pomyslnou třešničkou na dortu se stalo pořádání halového Mistrovství České republiky mladších žáků v únoru 1999 a následně i v roce 2000. Touto cestou bych rád poděkoval M. Cafourkovi za spolupráci, která byla na vysoké profesionální úrovni.

Na jaře roku 2000 se ke stávajícím družstvům, která v té době hrála ve všech mládežnických kategoriích, přidalo ještě družstvo dospělých, které převzalo účast v I. třídě, a začal tak kolotoč shánění hráčů - kamarádů, se kterými bych tuto soutěž hrál. Po krátké době se nám zde podařilo vytvořit vynikající partu lidí, pro které tenis vždycky byl a je nedílnou součástí jejich života. Po letech strávených budováním svých podniků a firem tak přivítali možnost návratu k závodní činnosti. Výsledkem byla, zejména v prvních dvou sezónách, téměř posedlost tenisem. Dokumentuje to účast na mnoha turnajích po celé republice a na konci těchto sezón

45 odehraných turnajů. Rád bych touto cestou poděkoval všem svým kamarádům, kteří mi tak dodali potřebnou motivaci k pokračování v započaté práci. Za všechny bych uvedl jména některých z nich: Jakub Šmejcký, Martin „Eddie“ Charvát, Tomáš Janda, Jaroslav Kalát, Petr Vitásek, Helena Suková, Eva Slaninková, Tereza Kaplanová a Jitka Schönfeldová.

Začátkem roku 2001 byla všechna družstva v takové herní a psychické pohodě, že výsledkem byly postupy téměř ve všech soutěžích. Takové výsledky na straně jedné jasně ukázaly správnost nastolené cesty a na straně druhé nás zavazovaly k ještě většímu úsilí dokázat, že se nejedná o náhodu.

Se začátkem roku 2002 se dostavil i první úspěch na ekonomickém poli a do klubu finančně vstoupila ekonomicky silná firma Národní nemovitosti a. s., která se stala generálním partnerem našeho klubu – F. H. TK Dobřichovice. V průběhu roku k ní přibyli ještě další, neméně důležité partneři, společnosti Starlife s. r. o. a Mgr. Petr Jindřichovský, a ti se stali titulárními sponzory. Výsledkem této spolupráce je uspořádání hned několika turnajů, zejména pro juniory, ale i pro dospělé. Turnaje byly v zimě uspořádány v tenisové hale ROJA v Příbrami. Letní turnaje byly pořádány na dvorcích v Dobřichovicích ve všech kategoriích a zejména turnaj dospělých se těší velké popularitě. Soutěže družstev opět přinesly několik postupů, a to tentokrát již do nejvyšších soutěží ve středočeském kraji. Bylo to družstvo dospělých a starších žáků.

Před startem nové sezóny musím konstatovat, že spolupráce se všemi partnery, a především s generálním partnerem společností Národní nemovitosti a. s., bude pokračovat i nadále a již v mnohem větším rozsahu. Cílem pro letošní rok je postup družstva dospělých do II. ligy.

Především je však důležité, aby všem členům klubu, kterých každým rokem přibývá (v současné době tvoří základnu 55 juniorů a 35 dospělých hráčů), vydržela chuť a nadšení i v následujícím roce. K tomu bych jim rád popřál mnoho sportovních úspěchů a rodičům pevné nervy.

*Filip Háva – prezident klubu,
člen rady ČTS, člen Výkonného výboru StČTS, předseda komise rozhodčích StČTS
Kontaktní adresa: Viničná 201, 252 29 Dobřichovice; tel: 608/ 257 494
E- mail: f.h.tkdobrichovice@seznam.cz; www.f.h.tkdobrichovice.cz*

* * *

TURNAJ ŽEN V LINCI

Koncem října jsme navštívili na turnaji v Linci našeho hráče a v současné době trenéra polské hráčky Marty Domachowské (WTA 70) Tomáše Jandu. Na jednom z nejlépe obsazených turnajů letošní sezóny si Tomášova svěřenkyně vedla velmi dobře a podlehla ve druhém kole pozdější vítězce Amélii Mauresmo 4/6, 0/6. Zejména první sada byla vyrovnanou partií a dává tušit, že v budoucnu o Martě a Tomášovi ještě uslyšíme. Návštěva na turnaji v Linci byla pro naše mladé hráče výtečnou zkušeností nahlédnout do kolotoče světového tenisu.

F. Háva

ÚSPĚŠNÝ PODZIM

Posledním, 13. kolem, skončila podzimní část fotbalového ročníku 2004/2005, a náš tým tak může bilancovat uplynulé období.

Začátek všeho bylo přátelské utkání, sehrané u příležitosti 100. výročí založení fotbalového klubu v Kačicích, a pozvání na oslavy. Naším úkolem bylo dát dohromady fotbalovou jedenáctku, která se utká se starou gardou místního klubu. V základní sestavě se objevil např. Robin Vik, Filip Háva, Ivo Minář, Ota Balage, Jan Kruliš, Jan Révai a Vlastimil Korec. Utkání proti všem prognózám skončilo naším jasným vítězstvím a na následné oslavě jsme se dohodli, že bychom mohli rovněž vyzkoušet klasickou soutěž. A tak se po nezbytných formalitách objevilo družstvo F. H. Tenis klub Dobříchovice ve IV. třídě okresu Praha-západ. Jak to vše bude probíhat a jaké budou výsledky našeho družstva, bylo předmětem nejedné debaty. Družstvo bylo složeno téměř výhradně z tenistů a jen do branky jsme nasadili dnes již bývalého hráče Marily Příbram Jana Klímu. Za náš tým pravidelně nastupují tito hráči: David Miketa (7 gólů), Jan Příhoda (1 gól), Filip Háva (8 gólů), Robin Vik, Petr Zedník (1 gól), Vladimír Čermák (3 góly), Václav Vavroch (4 góly), Theodor Devoty, Ladislav Chramosta (2 góly), Jaroslav Pechar, Bohumír Čížek (1 gól), Robert Řezníček (1 gól), Miroslav Stryk, Jindřich Pavlišta, Vladimír Čech, Michael Pánek, Jiří Němec, Ota Balage, Jan Pešek a další. Rád bych touto cestou všem poděkoval za předvedenou hru a bojovné výkony při všech dosud odehraných zápasech.

Pohled na tabulku po odehraném podzimu je pro nás velmi povzbudivý, protože ji vedeme před druhým celkem SK Středokluky o 5 bodů. Na jaře se opět pokusíme předvádět dobrou hru a bojovný přístup. Pakliže by měl někdo zájem se k nám přidat a není dosud registrován ve fotbalové soutěži, ať se na nás obrátí.

F. Háva

PODĚKOVÁNÍ PARTNERŮM KLUBU

Závěr roku patří neodmyslitelně k bilancování a hodnocení. Po sportovní stránce je náš klub dlouhodobě stabilizován a se všemi dílčími úspěchy i méně povedenými akcemi jsme spokojeni a budeme v nich pokračovat i v dalších letech. Rád bych však poděkoval všem partnerům za jejich podporu a dobrou spolupráci, která nám dává jistotu a potřebný klid do dalšího rozvoje našich sportovních aktivit.

Příkladem výtečné a dlouhé spolupráce je spojení s firmou Národní nemovitosti a. s. se kterou spolupracujeme od samotných začátků. Dalším subjektem, se kterým se spolupráce osvědčila, je advokátní kancelář Mgr. Petr Jindřichovský, která se významnou měrou podílí na našich aktivitách i v ostatních sportovních odvětvích, a to zejména ve fotbale a hokeji. Musím rovněž poděkovat firmě Starlife s. r. o. v čele s Robertem Změlíkem, která se stará o telekomunikační síť všech našich členů již 2 roky a o doplňky ke zdravé výživě.

F. Háva

INZERCE

Ceny inzerce v Kukátku 2004:

Obvyklá je individuálně sjednaná smluvní cena. Není-li cena předem sjednána, účtuje se pro soukromé textové inzeráty do 20 slov 100 Kč, každé další slovo 5 Kč, podnikatelské textové inzeráty do 20 slov 200 Kč, každé další slovo 5 Kč, plošná reklama podle velikosti od 900 Kč. Inzeráty je možné podávat písemně, elektronicky nebo osobně na adresu redakce nebo k rukám členů redakční rady - kontaktní spojení v inzerátu na 2. straně obálky. Úhrada: v hotovosti při podání inzerátu nebo složenkou na účet 136611003/0400 vedený v Živnostenské bance (Dobřich s.r.o.), u plošných inzerátů fakturou

Andromeda

RELAXAČNÍ STUDIO

Vám mimo jiné nabízí tyto služby:

- **kosmetika**
- **kadeřnictví**
- **prodlužování vlasů**
- **manikúra a modeláž nehtů**
- **medicínská a estetická pedikúra**
- **masáže**
- **turbosolária Ergoline**
- **recepce s doplňkovým prodejem**

Najdete nás v prvním poschodí areálu supermarketu ESO, Pražská 459, Lety u Dobřichovic
Informace a objednávky na tel.: 777 208 524, 257 712 868
E-mail: studioandromeda@seznam.cz

Těšíme se na Vaši návštěvu!

CENTRUM KOMPLEXNÍ PÉČE DOBŘICHOVICE S.R.O.
UŠNÍ, NOSNÍ A KRČNÍ ODDĚLENÍ REHABILITACE DĚTÍ A DOSPĚLÝCH
ZAJÍMAVÉ INFORMACE NALEZNETE V TEXTU UVNITŘ KUKÁTKA

i informace
snadno a rychle
WWW.IEXPLOZE.CZ
region Dolní Berounka

akce
kultura
památky
kroužky
spolky
kluby
kina
atd.

databáze firem
weby

nové:
e-shop!
nabídky zboží
za akční ceny!

FIXA

stavební firma

grafická příprava **Stages** Dobruška

PLYN

přípojky zemního plynu i na klíč
vločkování komínů, zásobníky PB

TOPENÍ

též podlahové, i v mědi a plastu
kotelny na zemní plyn, PB, LTO

VODA, KANALIZACE

přípojky, plastové jímky, vodárny
koupelny i na klíč

STAVEBNÍ ŘEMESLA

zednictví, obklady, dlažby, nátěry
střechy, sádkokartony, izolace, malování, kompletní elektroinstalace

Přemysl **FIXA**
K Vodárnám 1025
252 29 Karlík
mobil: 603 427 491
tel/fax: 2 5771 2687

rekonstrukce objektů
stavby na klíč

kompletní dodávky
vč. projektů a revizí

nabídka materiálů a
zařízení z katalogů

Pizzeria & Caffeteria

"LA TERESIA"

s.r.o.

Pizzeria - Caffeteria "La Teresia"

Palackého náměstí 951
252 29 Dobřichovice

Telefon: 257 713 198

Otevřeno denně: 11.00 - 24:00 hod.

IČ: 26760762

DIČ: 008-26760762

* * * * *

DOBŘICHOVICKÉ KUKÁTKO. Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574. Vydává Dobřich, spol. s r.o., řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk, Doc. Dr. E.Calda, Ing. Daniel Havlík, PhDr. Jiří Matl (předseda), Jana Váňová. Tisk Jan Kaliba, Modřany. Uzávěrka tohoto čísla 15. 11. 2004. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 2. 2005. Adresa: Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice (dobrich.kukatko@centrum.cz). Distribuováno laskavou péčí dobřichovických poštovních doručovatelek. Kukátko také najdete na internetu v rámci www stránky obce Dobřichovic.